

ПЕЛАГИУС:

Това е волята на папата. Свикий съвета на бароните.
Те ще кажат думата си. Още утре! Време за губене няма! Младият
Асен събира войски да потегли към Истъра.

с е ц е н а

Търновград. Царевец. Поконте на Мария.

/На вратата се похлопва. Влиза Ожие./

МАРИЯ:

Ожие! Какво има?

ОЖИЕ:

Пресветлата госпожа Теодора иска да види царкинята.

МАРИЯ:

Чакам я!

/Ожие излиза. След малко се появява
госпожа Теодора./

ТЕОДОРА:

Тази стая не ми се струва да има много слънце. Можех
да пренесеш поконте си долу. Откакто царицата си отиде в Кумания
стаите ѝ стоят свободни. Те са близо до моите и ще мога по-често
да те наглеждам.

МАРИЯ:

Благодаря, лелю, ала тук съм свикнала и ми е добре.

ТЕОДОРА:

Снощи царят беше много тревожен. Чакаше важен гост.
Ти не случи добро време да му говориш по ония работи.

МАРИЯ:

Ти знаеш вече. Е, в кой манастир е решил да ме прати
Борил?

ТЕОДОРА:

Царят размисли и видя, че е бил несправедлив към тебе.
Ето, вземи. Това е изумрудът на баба ти. А тия бисери и тия
гривни са от майка ти. По-късно ще ти бъде дадено и всичко
останало.

МАРИЯ:

Аз поисках от Борила две хиляди перперии.

ТЕОДОРА:

Добре. Ще ти бъдат дадени. Дори царят отпуска още
три пъти по толкова за веното ти. И цялото ти наследство ще
ти бъде върнато. Царят има една молба към теб?